

Хороші пси неквапливо сягають фіналу

Адам Лешкевич та його персонажі невгамовно провадять діалог зі світом. Як наслідок, у цих віршах ефектно перемежуються образи й терміни з найрізноманітніших царин: від італійської барокової музики до новітнього американського кіно, від популярних телешоу до елегій Райнера-Марії Рільке, від футболу до ботаніки... Очевидно, так іронічно та по-філософськи сполучати реалії міг би хіба що Константи-Ільдефонс Галчинський, якби на початку 2020-х років улаштувався зарубіжним спецкором на канал Майкла Щура.

Адам Лешкевич (народився 1988 року в Ополі) – польський поет. Пише, редагує, музикує, перекладає. Автор збірок *Fantomowa głowa* (2016) і *Apokalipsa psa* (2020). Лауреат літературних конкурсів імені Артура Фриза, а також *Złoty Środek Poezji* за книжковий дебют. Колишній редактор кварталника *Pressje*. Мешкає в Кракові.

В'ячеслав Левицький (народився 1988 року в Києві) – український поет, перекладач, літературознавець. Кандидат філологічних наук. Лауреат перекладацької премії «Metaphora», поетичного фестивалю «Молоде вино», літературних конкурсів «Гранослов», «Кримський інжир / Qirim inciri», «Смолоскип», «Екслібрыс» імені Володимира Короткевича (відзнака опозиційної Спілки білоруських письменників), конкурсу на здобуття стипендії «Gaude Polonia» тощо. Автор трьох поетичних збірок, кількох монографій, а також численних різножанрових публікацій в українській і зарубіжній періодиці. Деякі твори письменника перекладено англійською, білоруською, вірменською, польською, сербською, французькою мовами. Мешкає в Києві.

Адам Лешкевич

The image features six black dogs in various dynamic poses arranged in a circle around the title. The dogs are depicted in a stylized, almost abstract manner, with some appearing to be in mid-air or in a leaping motion. The background is a solid green color with faint, wavy lines in a lighter shade of green.

Хороші пси
неквапливо
сягають фіналу

Переклав В'ячеслав Левицький

Видавництво «Крок»

Instytut literatury

Adam Leszkiewicz
APOKALIPSA PSA

INSTYTUT
LITERATURY

Адам Лешкевич
**ХОРОШІ ПСИ
НЕКВАПЛИВО
СЯГАЮТЬ ФІНАЛУ**

З польської переклав В'ячеслав Левицький

Видавництво «Крок»
Тернопіль, Україна
2022

Про що йдеться

Певної миті збагнеш: а успіху не прогавив ти!
Добито «Війну і мир», допито фужер «Чорнобаївки».

Зиркнеш у нетрі злив, зітхнеш: ну, й тебе зливали...
За стінкою знов іде старий сезон серіалу:

площа святого Петра, порожня та промениста...
Життя проминає... Самітнику, тішся! *Hasta la vista!*

Пристрасні папараці парою прокрадуться.
Хай, кому треба, має спритників цих на думці.

Каже добрий друзяка: «Якось-то воно буде!..»
«Разом до перемоги!» — коучі б'ють у груди.

От же ж... А ти натомість їм дещо інше доводив...
А сонце іде на захід... А сонце іде зі сходу...

Друге пришестя

Марусі, Аделі

Лише через кілька днів мені стало відомо,
що нема уже ні Австралії, ані снігу,
ані наших союзників. І якщо прочитаю
«Снігову королеву» дочкам, то з принагідними
коментарями. Андерсен вечірню казку
оповідав парі принцесок данських,
із яких одна стала царицею, ну, а друга —
англійською королевою, імператрицею Індії.
Отож-бо. Не спіть уліжно, не їжте уїжно —
однаково стомитесь. Через п'ятсот років
довідається про те, що Царство Боже
Йоанна Лейденського, в якому були спільні засоби
виробництва та власність разом зі смертною карою
за плітки або замикання дверей, занепало.

Неботрус

Знайдися, кімнатна рослинка! Вимоги нехитрі:
я хочу, щоб ти очищувала повітря,
коли неботрус відлунює на планеті...
Міркую про це й у миті не вкрай бешкетні.
Сподобався мій балкон синиці чубатій.
Примчала крізь бурю й смог на квартирну паті,
що зветься тризна. По пралці ногою гримну,
а звідти — шкарпетки, яблучна клітковина...
Убога пожива та витівки непідхожі...
Нікчемна взувачка та Лампа ясновельможна...
Уранці зустріла нас надто далека далеч.
Підлогою ріки молочні й медові петляли.
Принцеса Лея — ще та космічна бідося:
відживши, літала у вакуумі. Вдалося
й не сміятися з неї, і сліз не пускати в скрусі...
Бережімо вікна та нюхаймо квіти, друзі!

Соус «Тисяча островів»

Вільга (річка). Переїжджаю. Міст —
архітектура. Хтось вивчав. А хто?
(Ні, вивільга — пташка, а просто вільга — ще й синонім вологи.)

Брамс. В автівці. Рівновага.
(Малер — невроз. Отже, Брамс. Отже, друга.)
Дев'ятнадцять хвилин, чотири по вісімнадцятій.

Роз'їзди, равлики, 94.
Ці числа. Короткочасна пам'ять.
Не чую, коли *пiано*. Мотор —
старість. «Не перезимує» (механік).
Його долоні. У сенсі акумулятор.
Ось і наближається. Рукавички. Ліга

чемпіонів. Я не знайду
жовтих, а давно хотів.
Дискваліфікація. На скільки матчів?

Хто вирішує? Запізнився. Градація:
аметист, верес, рожевий (венеційський?),
індиго. Нема на жодному фото — і добре.

Чи вона чекає. Чи я чекаю на неї.
Із соусом «Тисяча островів». Ці назви.
Ми народжені за королювання Муфаси.

Решта — сиквел. Життєвий цикл.
Що ти маєш на увазі? Воно б вийти.
Із ситуації. Прийди. *Maranatha!*

McDonald's (ресторан). Тут ми снідали.
Полюбляю перебільшення (Малер). Але помірні.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ